

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»
ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАТИКИ ТА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ
КАФЕДРА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Лабораторна робота №1.2
з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи» на
тему «Дослідження автокореляційної і взаємно-кореляційної
функцій випадкових сигналів »

Виконав:
студент гр. ПІ-83
Васильєв Г.З.

Перевірив:
Регіда П.Г.

Київ 2021

Основні теоретичні відомості

Значення автокореляційної функції фізично представляє зв'язок між значенням однієї і тієї ж величини, тобто для конкретних моментів t_k, τ_s , значення $R_{xx}(t, \tau)$ оцінюється друге змішаним центральним моментом 2-х перетинів випадкових процесів $x(t_k), x(t_k + \tau_s)$

$$R_{xx}(t, \tau_s) = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N \overbrace{(x_i(t_k) - M_x(t_k))}^{x(t_k)} \cdot \overbrace{(x_i(t_k + \tau_s) - M_x(t_k + \tau_s))}^{x(t_k + \tau_s)}$$

для кожного конкретного інтервалу потрібно проходити по всім t_k (перетинах).

Центральні значення можна замінити:

$$\overset{0}{x}(t_k), \overset{0}{x}(t_k, \tau_s), \text{ тобто їх } M_x = 0$$

$$\left[\begin{array}{l} R_{xx}(t, \tau) = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N \overset{0}{x}_i(t) \cdot \overset{0}{x}_i(t + \tau) \\ R_{xx}(t, \tau) = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N \overset{0}{x}_i(t) \cdot \overset{0}{x}_i(t + \tau) \end{array} \right]$$

Обчислення кореляційної функції $R_{xx}(t, \tau)$ є відносно складним, оскільки необхідно попереднє обчислення математичного очікування M_x для виконання кількісної оцінки, іноді виповнюється ковариационною функцією:

$$C_{xx}(t, \tau) = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N x_i(t) \cdot x_i(t + \tau)$$

У завданнях управління частіше використовується нормована кореляційна функція:

$$S_{xx}(t, \tau) = \frac{R_{xx}(t, \tau)}{D_x(t)} < 1$$

Дослідження нестандартних випадкових сигналів вимагає значних обсягів пам'яті, тому в більшості наукових досліджень приймається гіпотеза про стаціонарності випадкового сигналу на інтервалі $(t_0 \dots t_1)$.

Кореляційна функція для стаціонарного сигналу:

$$\begin{aligned} R_x(\tau_s) &= \lim_{N \rightarrow 0} \frac{1}{N-1} \cdot \sum_{i=1}^N \underbrace{(x_i(t_k) - M_x)}_{x(t_k)} \cdot \underbrace{(x_i(t_k + \tau_s) - M_x)}_{x(t_s)} = \\ &= \lim_{n \rightarrow 0} \frac{1}{n-1} \cdot (x_i(t_k) - M_x) \cdot (x_i(t_k + \tau_s) - M_x) \end{aligned}$$

$x(t)$ в межах однієї реалізації показує наскільки швидко змінюється сигнал.

Коваріаційна функція для стаціонарного сигналу:

$$C_{xx}(\tau) = \lim_{N \rightarrow 0} \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{k=1}^n Lx(t_k) \cdot x(t_k + \tau)$$

показує ступінь зв'язності між значеннями одного і того ж сигналу.

Таким чином для стаціонарних і ергодичні процесів обчислення параметрів сигналів реалізуються шляхом усереднення за часом у межах однієї реалізації.

Статистичне вимірювання зв'язків між двома стаціонарними випадковими процесами

Дуже важливим виявляється не тільки обчислення автокореляційної функції $R_{xx}(\tau)$, але і обчислення взаємної кореляційної функції $R_{xy}(\tau)$ для двох випадкових процесів $x(t)$, $y(t)$, для якої не можна на основі зовнішнього спостереження сказати, чи є залежність між ними. Для розрахунку взаємної кореляційної функції:

$$R_{xy}(\tau) = \lim_{n \rightarrow \infty} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^n \underbrace{(x_i(t_k) - M_x)}_{X(t_k)} \cdot \underbrace{(y(t_k + \tau) - M_y)}_{Y(t_k - \tau)} =$$

τ - випробувальний інтервал, на конкретному значенні якого досліджується взаємний вплив.

Завдання на лабораторну роботу 1.2

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) розрахувати його автокореляційної функцію. Згенерувати копію даного сигналу і розрахувати взаємнокореляційну функцію для 2-х сигналів. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Варіант 5

Номер залікової книжки - **8505**

Варіант в таблиці — **5**

Число гармонік в сигналі $n = 14$

Гранична частота $\omega_{gr} = 2000$

Кількість дискретних відліків $N = 256$

Лістинг lab1.2.py :

```

import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import functions
number = 14
w = 2000
N = 256

def signGen(number,w,N):
    signals = np.zeros(N)
    W = w / number

    for harmonic in range(number):
        amplitude = np.random.rand()
        phase = np.random.rand()

        for time in range(N):
            signals[time] += (amplitude * np.sin(W * time + phase))
        W += W
    return signals

signal1 = signGen(number,w,N)
signal2 = signGen(number,w,N)

print('Мат. очікування:', np.average(signal1))
print('Дисперсія:', np.var(signal1))

def output():
    plt.plot(signal1)
    plt.plot(signal2)
    plt.title('Випадково сгенерованні сигнали')
    plt.xlabel('Час')
    plt.ylabel('Сигнал')
    plt.figure()

    plt.plot(functions.autocorrFunc(signal1))
    plt.title('Автокорреляція')
    plt.xlabel('Час')
    plt.ylabel('Корреляція')
    plt.figure()

    plt.plot(functions.corrFunc(signal1, signal2))
    plt.title('Взаїмна корреляція')
    plt.xlabel('Час')
    plt.ylabel('Корреляція')
    plt.show()
    return

output()

```

Результат роботи програми

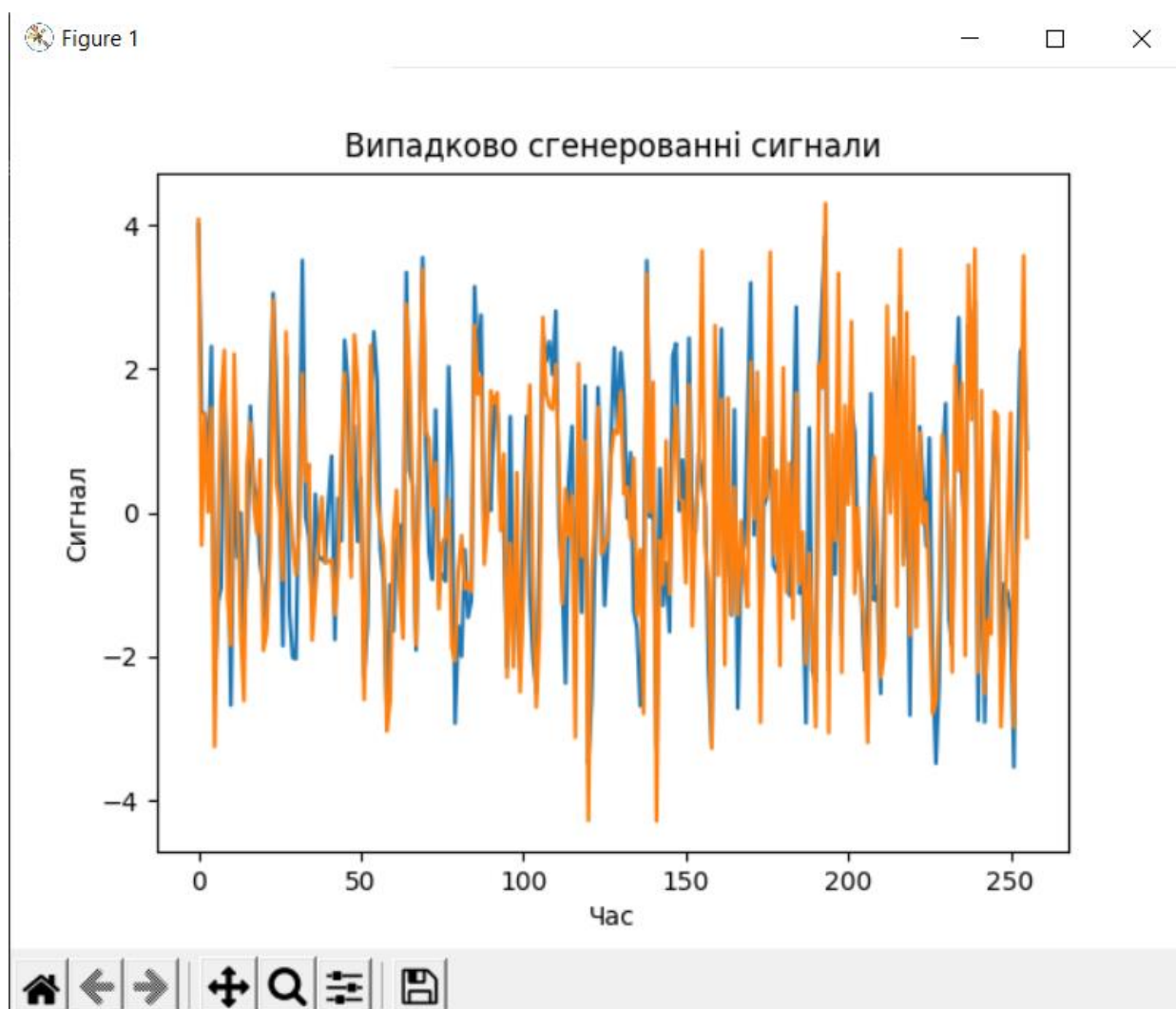
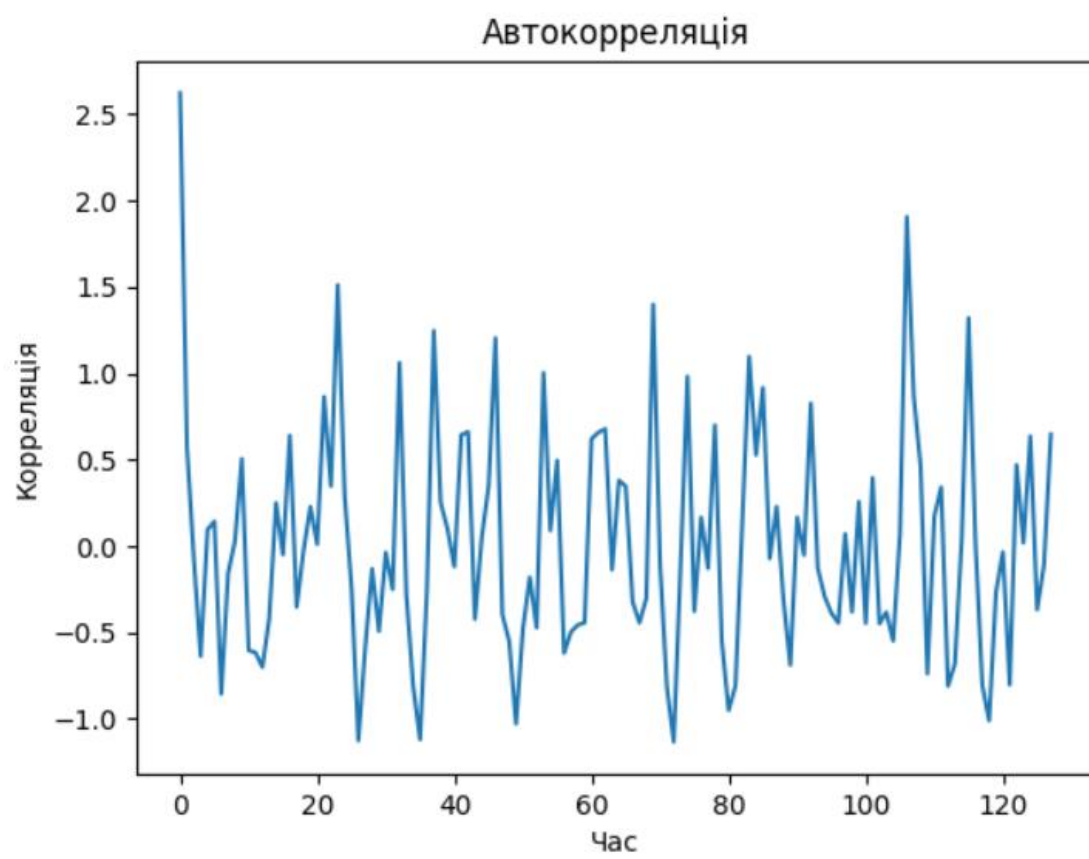
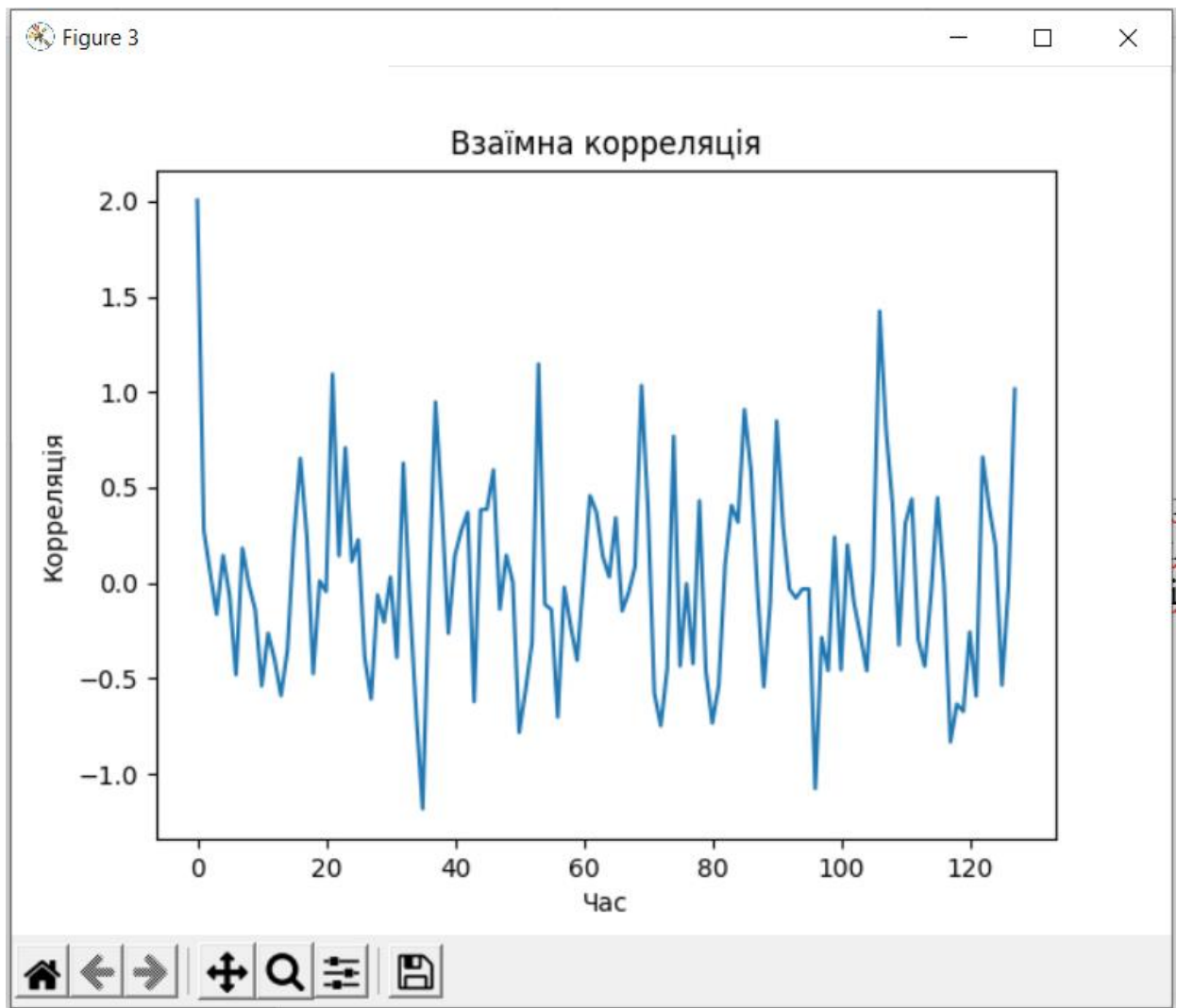

Figure 2


```
PS C:\Users\georg\Desktop\lab1.2> python lab1.2.py
Мат. очікування: 0.014987750560224212
Дисперсія: 2.7738595853830397
```

Висновки

У ході виконання лабораторної роботи я ознайомився з методами обчислення кореляційних функцій. Було реалізовано програму на мові Python, результатом якої стало обчислення автокореляції сигналу та взаємної кореляції сигналів, також виведення їх графіків відповідно.